

endelig Kornloven for 1920—21, der andrager ca. 60 Mill. Kr. Alene disse tre Poster udgør i alt paa disse to Finansregnskaber 309 Mill. Kr. Man vil dog indrømme, at der her er Tale om Udgifter af ganske ekstraordinær Karakter, og som, som sagt, nødvendigvis maatte medføre, at Underskuddet paa 1920—21 maatte blive stort. Saa kunde der endda i samme Forbindelse nævnes den ret betydelige Kapital, der er gaaet med til Forøgelse af Aktiverne i vore Statsvirksomheder — det er ca. 60 Mill. Kr. —, og saa det store Underskud paa Statsvirksomhederne paa ca. 72 Mill. Kr., som ogsaa er af ganske ekstraordinær Karakter. Men selv om man, som sagt, holder sig til de tre første Tal, bliver det over 300 Mill. Kr.s Udgift af ganske ekstraordinær Karakter, og naar man kommer til 1921—22, viser der sig gennem nogle Tal, jeg har uddraget, ogsaa der at være Udgifter af ekstraordinær Karakter: paa Landbrugsministeriets Budget ca. 16 Mill. Kr., paa Indenrigsministeriets Budget ca. 30 Mill. Kr. og paa Finansministeriets Budget ca. 43 Mill. Kr., samt endelig det ekstraordinært store Underskud paa Statsvirksomhederne i dette Finansaar paa ca. 75 Mill. Kr.

Dernæst er der medgaaet et ganske kolossalt Beløb til Forøgelse af vore Aktiver indenfor Statsvirksomhederne, nemlig ikke mindre end ca. 90 Mill. Kr. Jeg benytter for mit Vedkommende Lejligheden til at sige endnu en Gang — jeg har sagt det et Par Gange før —, at jeg tror ikke, vi har Raad til at sætte saa mægtige Kapitaler i Aktiver indenfor vore Statsvirksomheder i de kommende Aar; hvis vi gør det, tror jeg ikke paa Balance; vi maa sikkert i den Henseende ned paa mindre Rationer, end vi har været i de senere Aar. Trafikministeren er jo imidlertid fra alle Sider og ogsaa med Rette paa Grund af den ekstraordinære Arbejdsløshed blevet opfordret til at sætte saa mange og store Arbejder i Gang som overhovedet muligt, men jeg tror ikke paa, at vi kan fortsætte paa den Vis, det vil sikkert blive nødvendigt at gaa ned til meget mindre Beløb, end der er Tale om paa Finansloven for 1921—22, det maa da, hvor der er Tale om nye Statsbaneanlæg, tage saa meget længere Tid, vi kan ikke blive ved med at forcere Arbejdet paa den Maade, som det er sket i de senere Aar. For øvrigt viser det sig

ogsaa, at det, naar henses til de mægtige Kapitaler, der medgaaer, er alt for faa Arbejdere, der bliver beskæftiget, fordi det er Materiellet, der i saa overvejende Grad koster de mange Penge.

Jeg har allerede udtalt, at vi har vist overfor Industrien, at vi er villige til ikke alene at overveje, men ogsaa at gaa i Gang med Foranstaltninger, som kan tjene til at støtte den vanskeligst stillede Industri, men samtidig vil jeg sige, hvad der tidt er fremhævet fra vor Side, at vi naturligvis her maa passe paa med Hensyn til de Foranstaltninger, der træffes, at vi ikke undergraver vor egen Stilling. I øvrigt er vi til enhver Tid villige til Undersøgelser og Overvejelser, ikke mindst naar der fremkommer konkrete Forslag fra selve den enkelte Industri.

Jeg nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag, at der nylig har været afholdt et Landsmøde af det radikale Venstre i Sønderborg. Det har naturligvis altid sin Interesse, naar et politisk Parti afholder Landsmøde, og i særlig Grad, naar det som her viser sig, at Resultatet bliver et stort nyt flot Program, som man gaar ud til Vælgerne med. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Program, men kun udtale, at man har Indtryk af, at der i dette findes meget velsmagende politiske Retter, ikke mindst velsmagende for Socialdemokraterne. Jeg har set følgende Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hauge paa et politisk Møde, hvor han omtalte det radikale Venstres Program, at det i Virkeligheden kun var faa Meter til højre for Socialdemokraternes. Man erindrer en Udtalelse, som fremsattes af det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen her for nogle Aar tilbage, og som tidt er refereret: at der var et Svælg mellem Socialdemokraterne paa den ene og de tre borgerlige Partier paa den anden Side. Dette Svælg er nu reduceret til faa Meter efter det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelse, og det er muligt, at det inden længe vil vise sig, at der overhovedet ikke er Luft mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre. For saa vidt det skulde ske, vil vi tage det med stor Sindsro; ganske vist er der i og for sig noget beklageligt i at se, at et Parti, der har Venstrenavn, stadig gaar i Retning af Socialdemokratiet, men jeg har den Tro, at der ogsaa indenfor det nuværende radikale Venstre, som blev